

[Gudme.]

Ved at gennemføre lovforslagene holder vi os altså til det, der har været god tradition i dansk sølovgivning lige siden søloven af 1892: vi har retsenhed imellem de tre nordiske lande Sverige, Norge og Danmark på sølovens område, og det bør vi også have.

Den ændring, der foreslås i skibsregistreringsloven, er en ændring i konsekvens af ændringerne i søloven. Den ændring, der foreslås i forsikringsaftaleloven, er yderligere en konsekvensændring. Ingen af dem giver anledning til særlige bemærkninger.

Jeg kan altså derfor i det hele tilsige mit partis velvilje over for de tre fremsatte lovforslag. De skal jo nu i et særligt udvalg, og så må vi se på, om der skulle være detaljer, der giver anledning til ændringer. Jeg tvivler lidt på det, men vi kan da i hvert fald få lejlighed til at konstatere, hvordan det ligger med oversættelsen af fremmedord, og hvorvidt det er almindelige eller, som hr. Robert Pedersen siger, ualmindelige jurister, der kan forstå de fremmedord, som findes i lovforslagene.

Vivike: Søloven er nu 80 år gammel, og jeg blev meget glad, da jeg så, at der var fremsat forslag om ændringer i søloven, for den trænger i allerhøjeste grad til at blive revideret, men så opdagede jeg, at det, både hvad søloven og de to andre love angår, drejer sig om teknik og jura. Vi er velvilligt indstillet over for disse juridiske ændringer, men selve den gennemgribende revision af loven, som er absolut påkrævet, vil vi overveje senere hen at komme med forslag om. Men vi er altså velvilligt og positivt indstillet over for disse tre lovforslag.

Handelsministeren (Erling Jensen): Må jeg indledningsvis både på egne og på justitsministerens vegne have lov at takke for den endog meget velvillige behandling og for de smigrende bemærkninger om den tekniske tilrettelægning af denne lovgivning.

Hr. Robert Pedersen havde en række spørgsmål, som jeg skal prøve at besvare her inden udvalgsarbejdet. Vedrørende søloven nævnte han specielt spørgsmålet om den hidtidige frie adgang til salg af skibsparter både efter lovens § 20 og § 21 og spurgte, om det ikke havde givet anledning til problemer. Jeg kan meddele, at det er

ikke administrationens opfattelse, at sådanne problemer hidtil har foreligget i et sådant omfang, at det alene ville nødvendiggøre en lovændring. Når man alligevel indsætter en regel om forkøbsret i lovforslaget, skyldes dette alene, at der under de nordiske drøftelser har været enighed om, at en sådan bestemmelse forekom rimelig.

Desuden kom hr. Robert Pedersen ind på den problemstilling, der er knyttet til spørgsmålet om at udvide tilfældene af søpanteret til også at omfatte værftets tilbageholdsret. Det er rigtigt, som hr. Robert Pedersen markerede det, at en sådan udvidelse netop vil være i strid med den internationale konvention, som vi på fælles nordisk plan gerne vil tilslutte os, og derfor er jeg enig med hr. Robert Pedersen i, at vi søger at undgå noget sådant.

Vedrørende skibsregistreringsloven foreslog hr. Robert Pedersen indirekte, at denne burde have været samordnet med søloven, og udbad sig en forklaring på, hvorfor dette ikke sker.

Det er rigtigt, at man i Norge og Sverige har indarbejdet skibsregistreringsloven i søloven, men det skal siges, at det er mere en symbolsk ensartethed end en reel, idet de to landes regler alligevel er forskellige. Da vore er anderledes igen, og da den danske skibsregistreringslov er indgribende revideret i 1957 og i forhold til både Norges og Sveriges er mere omfattende og for os at se mere dækkende i alle tvivlssituationer, har vi fundet det rimeligt at holde de to love hver for sig.

Endelig havde hr. Robert Pedersen et spørgsmål knyttet til problematikken om de ønsker, danske værfter har haft om at skulle give samtykke til, at bygherren registreres som ejer. Man er hovedsagelig fra værfternes side bange for uheldige konsekvenser omkring forsikringsaftaler og eventuelle krav om særlige bygningsklausuler, men spørgsmålet om, hvorvidt det ville kunne accepteres med bibeholdelse af muligheden for at ratificere konventionen, er så indviklet juridisk, at vi mener, at det er mere hensigtsmæssigt ikke at besvare dette spørgsmål her i salen, men gå ind i drøftelserne, når vi alligevel skal have det naturlige og ønskede udvalgsarbejde.

Jeg takker hr. Henning Andersen for hans betragtninger, som jeg er enig i, om værdien